

NETETUJ SE V BLBĚ

Aneta Cibulková

PRAHA 2020

CHCI TETOVÁNÍ

CHCI TETOVÁNÍ

Můj strejda mi na jedné rodinné oslavě pod vlivem pár skleniček vína pořád dokola pokládal otázku: „Tak mi to sakra vysvětlí, proč se ty lidi tetujou?“ a můj táta mu nakonec odpověděl opravdu hezky: „Milane, proč tady sedíš? Proč jsi dneska tady?“. Milan odpověděl: „No protože chci!“ Táta jenom dodal: „Tak vidíš a to je důvod, proč se lidi tetujou. Protože chtějí.“ Neměla jsem k tomu co dodat. Ale samozřejmě se to dá trochu rozvést.

Všichni se tetují, protože to zrovna v určité chvíli jejich života chtějí. Za tím povrchním chci se ale samozřejmě skrývá mnoho důvodů. Někdo si chce zapsat lidi, zvířata, místa a momenty, které v něm něco zanechaly. Bere svoje tělo jako plátno vzpomínek, citů, ale třeba i těch největších hloupostí, které ho napadnou. Někdo se zase chce tetováním vymezit. Být jiný, i přesto, že je dneska potetovaný skoro každý. A být jiný v dnešní době spíš znamená se nepotetovat. Někdo to zase dělá, protože to je cool. Je to podle jeho názoru prostředek, jak být in. Někdo za tetování maskuje svou citlivost. A tak se za nápisy „statečný jako medvěd“ občas skrývají ty největší strachy. Někdo si chce pod kůži zapsat vzpomínku, aby na ni nikdy nezapomněl, nebo chce každý den koukat na symbol, který mu něco připomíná. Někdo se chce potetovat, aby své tělo konečně začal mít

Proč se tetujete?

Vyjadřuje to nějakým způsobem moji duši a pocity

Proč se tetujete?

Chtěla zvěčnit jeden ze svých snů a tím si ho připomínat a že to není nemožné si ho splnit.

Proč se tetujete?

Líbí se mi mít estetický obrázky po těle, mít se díky tomu víc ráda, těšit se z toho. Nebo tím navíc i něco..

Proč se tetujete?

Líbí se mi to 🥰

Proč se tetujete?

Cejtim se pak víc sama sebou

Proč se tetujete?

protože sem vždycky chtěla být kurátorkou galerie, a teď jedné jsem :) té na mém těle

rád, další tetováním maskuje jizvy. Spoustě lidem se tetování prostě jenom líbí. Jako máme každý jiné důvody někde být, jiné důvody, proč nosíme právě tohle oblečení nebo si koupíme právě tohle auto, společný máme jedno – v tu chvíli to **chceme**.

Rozdíl mezi oblečením, autem a tetováním je obrovský. I když v tom lidi často vidí úplně stejný nástroj sebevyjádření. Oblečení sundáš, věnuješ na charitu nebo hodíš do popelnice a koupíš si nový. Auto prodáš. A druhý den může být z kluka v tepláčkách, kterej vyzvedává svoji holku ve fátu, upravený chlap v obleku, kterej sedá do BMW. Nebo klidně naopak. Přesně tak, jak chceš. Tetování ale nikam nezapadne. Můžeš ho přetetovat, vylaserovat nebo si přes něj natáhnout rolák, ale určitě se ho definitivně nezbavíš do druhého dne. Je to pořád rozhodnutí na delší čas, který nejde jen tak vzít zpátky. Nemůžeš ho měnit jako ponožky. Nemůžeš ho smazat, když jdeš na slavnostní příležitost a zase si ho nandat, když jdeš na rockovej koncert. Když se nám tohle snažily vysvětlit maminky v našich mladických letech, a nám to přišlo otravný, měly pravdu. Tetování je trvalá věc a měli bychom k němu tak přistupovat. Ať už si pod tím vy konkrétně představujete cokoli.

Jsme navíc na odchodu od toho, kdy bylo tetování pro většinu srdcovou záležitostí. Dnes je tetování pro spoustu lidí spíš módou. A jak

správně řekl Lukáš Poláček v rozhovoru pro RedBull, smutný je, že si na tom tetování dávají někteří lidé záležet daleko míň, než na těch módních věcech, jako je třeba právě oblečení. A také do něj chtějí méně investovat. V rozhovoru říká, že jsou holky, který dají 20k za drahou kabelku, ale na tetování chtějí maximálně šetřit a je jim líto třeba dvou tisíc. Potom když jde člověk na koupaliště a kouká kolem sebe, najednou se odhaluje ta velká pravda. A Lukáš má bohužel pravdu i v tom, že hezkých originálních a kvalitně provedených tetování na tom koupališti potkáte málo a není to jenom otázkou toho, jestli člověk na to má nebo nemá peníze. Přitom i v tetování platí, že si můžete vybrat. A stejně jako možná šetříte na drahou bundu, můžete šetřit na dražší tetování, který ale bude dělat parádu po zbytek života.

Je potřeba trochu přemýšlet i nad tím, že tetováním utváříte sami sebe. A stejně tak, jako z vás lidi dostávají nějaký dojem na základě toho, jaké máte vlasy, výraz nebo postoj, tetování se připojí ke všem těmto aspektům. Neříkám, že máte dát na názor druhých, to určitě nemá být ta hlavní message. V týchle pohádce hrajete hlavní roli vy sami. Ale měli byste se zamyslet nad tím, jestli vybraným tetováním kreslíte obrázek sebe sama přesně tak, jak chcete. Protože některý věci nezměníte, na některých můžete pracovat, ale tetování je otázka vaší volby. A jak už jsem psala, jedná se o volbu poměrně trvalou, i když se všechno kolem bude měnit. Budete se měnit vy jako osobnost, váš účes, oblečení,

Proč se tetujete?

Líbí se mi víc potetované tělo

Proč se tetujete?

Způsob, jak si zapamatovat momenty, pro které stojí za to žít. Nebo navzdory jim.

Proč se tetujete?

Jsou to takové moje vzpomínky, a líbí se mi ten pocit :)

Proč se tetujete?

Tetování vyjadřují mou osobnost, moje vnímání a to co mám ráda a kdo jsem.

Proč se tetujete?

Ahoj.
S každou kerkou si přijdu kompletnější a "víc já"...

Proč se tetujete?

Protože mi to pomáhá udržet můj záměr, který v životě mám.

názory na svět, bude se měnit i svět jako takový a bude se měnit i vaše tělo, které tetování ponese. Ale ten lev na pravý lopatce nebo růže za krkem bude pořád stejná. Možná jenom trochu rozpitá. Můžete si vytetovat nespočet věcí, je jenom na vás co to bude. A hlavní je, abyste s tím výsledným obrázkem vaší osobnosti, který budete kreslit, byli ok právě vy. A ideálně nejen teď, ale i za pár let, až bude svět vypadat zase úplně jinak a s ním i vy.

Několikrát jsem od nepotetovaných lidí slyšela názor, že jsme blázni, když se tetujeme. Hod'te svoje ego na chvíli za hlavu a připust'te, že na tom něco bude. Jsme tak trochu blázni. Je spousta míst, kde v tom procesu můžete šlápnout vedle a ponesete si za to následky. V naší kultuře navíc není tetování něco tradičního, nemá povětšinou vazby na naši rodinnou historii, nevyjadřujeme tím pozici v kmeni a podobné věci. V našich končinách jde především o jedno jediný – že se nám to líbí. A spousta lidí do toho půjde znovu i se všema rizikama, který to přináší.

Dneska mají navíc lidi daleko víc příležitostí udělat přešlap, zejména za mlada. Proč? Je to samozřejmě vysoce individuální a poslední, co bych chtěla, je házet lidi do jednoho pytle, to mi není vlastní. Ale největší riziko, že s tetováním člověk nebude do budoucna spokojený, vidím u hodně mladých lidí. I když to samozřejmě není pravidlo. A myslím si to z jednoduchýho důvodu. Mladý člověk se vyvíjí. A ta rychlost je fakt obrovská. Jiný jste, když je vám 16, jiný když je vám 18 a jiný když je vám 25. To vám pravděpodobně potvrdí spousta lidí s vlastní zkušeností, včetně mě. A i když podstata člověka zůstává často stejná, změny v názorech, postojích nebo stylu jsou obrovský. V dospělejším věku se ta rychlost změn u většiny lidí přece jenom trochu zpomalí. Navíc, jak už jsem zmiňovala, je teď tetování trend. Už jsme

se od potetovaných vězňů a námořníků (taky jste o nich tolik slyšeli?) dostali do stavu, kdy je tetování nejen běžnou součástí společnosti, ale mají ho zpěváci, influenceři, často lidi, ke kterým mladá generace vzhlíží. A pak to jednoduše chtějí taky. Ale něco jinýho je, když si prsty potetuje rapper ve 30 letech nebo holka, který je 16 a o sobě toho ví ještě dost málo. Neříkám, že to nemá řešení a že nejsou lidi, který třeba zrovna tohle tetování budou milovat ze všech nejvíc i po 10 letech, ale taky je dost možná velká skupina lidí, kterým tahle mladická nerozvážnost přinese do života trochu komplikací.

Když jsem byla já na základce, nikoho by ani nenapadlo se tetovat. Když jsem byla na střední škole, pořád jsem rozhodně nechodila po škole mezi spolužákama, který měli potetovaný ruce. A když jsme nějaký tetování chtěli, věděli jsme, co s tím souvisí. Najít si tatéra, pokud nám nebylo 18 tak získat souhlas rodičů, a pak jsme až možná řešili, co bychom si nechali vytetovat a hlavně kde na to vezmeme peníze. Rovnou vám prozradím, že naprostá většina ten souhlas nikdy nedostala, a tak jsme všichni čekali na to, až nám těch 18 bude. Některý to třeba přešlo, jiný se nakonec potetovali, ale třeba k tomu dospěli až za spoustu let, ne o svých 18. narozeninách. Dnes je úplně jiná doba. Rozmachem handpoku, což je ruční tetování bez použití strojeku, se všechno stalo jednodušší. Pak navíc přišli tatéři, který dělali jednoduchý motivy, a lidem se zdálo, že to zvládnou taky. No a už to jelo. Vždyť stačí jehla a inkoust, to zvládneme doma sami, proč bychom za to platili penězma, který navíc nemáme. První věc je, že naprostá většina to doma nezvládne. Ne tak, jak si představují. Přeci jenom potřebujete určitý skills, aby to nějak vypadalo. Zadruhé, naprostý minimum těchto lidí dodržuje alespoň základní postup, například hygienu. Zatřetí, je to tak snadný, že to svádí k vytetování naprostých hloupostí, jen aby člověk na sobě něco měl. Nebo třeba k tetování z nudy. Viděla

jsem holky, kterým bylo 15 a každá měla po kotnících (ale i rukou) vy-tetovaný kroužky, srdíčka, jen tak. Nemusím asi dodávat, že slečna, která to tetovala, neměla při aplikaci ani jehlu na tetování, ani inkoust. Všechno hezky jehlou z lékárny a inkoustem na psaní. Ne, nebylo to hezký tetování. A to nemluvím o možných zdravotních komplikacích. Bohužel to rozhodně není výjimka. Příběhů o 12letých dětech, který se tetují tuší, slýchám pořád víc a diskuze pod mými videi to jenom potvrzují. Neříkám, že nejsou lidé, kteří si už před x lety zkoušeli dělat tečku pod kůži spínacím špendlíkem a inkoustem z propisky. Jsou. Přijde mi ale, že je těch dětí čím dál víc. Už to není ojedinělé. Handpoke obecně všechno zjednodušil a otevřel lidem nový dveře. Nedávejme mu to ale za vinu. Není to o handpoku, ale o lidech.

Mým cílem je mimo jiné vás navést na myšlenku, že s tetováním je lepší počkat, pokud si jen trochu nejste jistí. Pořádně nad ním přemýšlet. Nebo alespoň přemýšlet nad sebou, znát se. Víím o lidech, který se tetují naprosto impulzivně, a jsem si téměř jistá, že toho nikdy nebudou litovat. Ale rozhodně tak nezačínali, jsou už dospělí, znají se, ví, co v životě chtějí, už ví, jak tetování jako takový přijímají. Jak ale nad tetováním přemýšlet, zvlášť s přiznáním si, že se všichni pořád a každý den měníme v trochu nového člověka? Je to samozřejmě vysoce individuální a netroufám si tvrdit, že zrovna pro tebe je vhodná tato cesta a pro tebe tahle. Ale pár tipů přece jenom mám.

Zkuste si sami sebe představit s daným tetováním ve všech situacích, které vás jenom napadnou. Od školy, práce, po rodinný oslavy, společenský události, plesy, sportovní akce, koupaliště a tak dále. Jste s tím ok úplně ve všech situacích, nebo máte tendenci u některého místa říkat „Tady bych si asi raději vzal/a dlouhý rukáv nebo šaty ke krku?“ Pokud vám tetování v některých situacích nesedí, zvlášť pokud jich je

víc, doporučuji to ještě trochu promyslet. Dejte tomu čas a ověřte, jestli to stojí za to. Myslete na to, že s daným obrázkem budete v ideálním případě trávit zbytek života. Jako mladí, staří, prostě jako vy.

Když zatoužíte po nějakém tetování, zamyslete se nad jednoduchou otázkou: Proč to tetování chci? A nespokojte se jenom s odpovědí, že se vám líbí. Co pro vás ten motiv znamená? Jak se vám na něj bude koukat? Jaké emoce ve vás vyvolává? Chcete ho potkávat každý den? Pokud to je impulzivní, proč právě teď? Je na to vhodná doba? Zkuste myslet i na to, že s tetováním do sebe nevtiskáváte jenom obrázek, ale také dobu, ve které si tetování aplikujete. Na vzpomínky, které se budou k tetování vázat, budete koukat společně s obrázkem. Možná je to cíl a možná to tak úplně není žádoucí.

Děláte to pro sebe, nebo pro jiné lidi? Možná se vám tahle otázka zdá banální, ale pořád jsou lidé, kteří se (možná částečně nevědomě) tetují kvůli druhým lidem. Protože se tetují kamarádi, protože je to zrovna in, líbí se to partnerovi a tak dále. Myslete na to, že tetování je jenom vaše věc. Okolí s ním nebude žít po zbytek života, ale vy ano. Proto se zamyslete i nad tím, zda tetování chcete skutečně vy sami. Možná tu otázku zahodíte během vteřiny, možná objevíte něco, nad čím stojí za to se zamyslet.

Okolí

Často jsem dostávala otázku, jak se smířit s tím, že tetování nepřijímá vaše okolí. Je to nepříjemný, zvlášť od blízkých lidí, ale osobně si myslím, že vás to může nahlodávat jen v momentě, kdy si tetováním nejste jistí vy sami. Jedna věc je vyslechnout si zpětnou vazbu nebo

konstruktivní kritiku, druhá je hroutit se z toho, když vám kamarádka řekne, že máte ošklivý tetování nebo jste hloupý, když se tetujete. Je to vaše tetování, vaše tělo a kamarádce do toho vůbec nic není. Pokud jste udělali uvážený rozhodnutí, nemohou vás nějaký poznámky vůbec rozházet. Vy jste chtěli takový být, a tak takový jste.

Trochu to ale souvisí s motivy, které vás vedly k tomu, že jste si tetování udělali. Pokud jste se nechali potetovat „sami pro sebe“, pravděpodobně nebudete mít nikdy tenhle problém. Nebude vám líto, že nedostanete pracovní pozici kvůli tetování, protože pokud k vám tetování patří, bude to pro vás stejně absurdní, jako kdybyste ho nedostali proto, že máte křivý nohy. Můžete stokrát slyšet od babičky, že jste pokreslený jako kraslice na Velikonoce, ale pokud jste vy sami se sebou ok, zasmějete se a rozhodně vám to neublíží. Pokud patříte k lidem, který se tetujou, protože je to cool nebo čekáte, že se tak budete líbit svému okolí a ono se to třeba na všech místech neděje, asi vám to trochu rozhodilo plány. Proto vždycky říkám, že tetování je jenom vaše věc, kterou byste měli dělat kvůli sobě a ne kvůli druhým. Je to součást vašeho těla, nikdo to tetování neuvidí častěji než vy sami a jenom vy s ním budete každou noc usínat a každý ráno se probouzet. Přeju vám, ať se probouzíte spokojení. Protože na té cestě za vysněným tetováním je spousta věcí, který se můžou pokazit, ale když se to povede, je to skvělej pocit.

Po rozhodnutí, že tetování chcete, přichází na řadu spousta dalších kroků, které vás čekají. A každý z nich může ovlivnit, jak bude tetování vypadat. Zejména výběr motivu a tatéra hraje obrovskou roli v tom, jak dopadne výsledek. Ale je to taky hodně o tom, jakou věnujete tetování péči, nejen po aplikaci, ale během života obecně. Ještě než se zaměříme na tyto kroky, pojďme se podívat na další nejčastější otázku: Bolí to?

BOLÍ TO.

Ano, bolí to. Někoho míň, někoho víc. Jsou lidi, který u tetování regulérně usnou. A mimochodem u toho spánku vypadají opravdu spokojeně. Jsou lidi, který si musí dávat pauzy, aby to vydrželi.

Ne, nemůžu vám říct, jestli to bolí na žebrech hodně nebo málo. Jestli přežijete tetování na nártu nebo ne. Protože je to tak moc individuální, že to zodpovědně říct nejde. A doporučuju vám vyhnout se plni očekávání debatám s kamarády, vyhledávání frází jako „tetování na kotníku – bolest“ na Googlu, protože tím jenom ztrácíte svůj drahocenný čas, který vám už nikdy nikdo nevrátí, a je to stejně k ničemu. Jestli nějaký motiv chcete, proberte s tatérem místo a pojdte do toho. Až v tu chvíli zjistíte, jak moc to bolí. A mohu vás uklidnit, pravděpodobně to úplně v klidu přežijete a na konci už budete vymýšlet, na jaké tetování půjdete příště.

Bolest s tetováním souvisí. Patří k němu. Každý má jiná místa, který ho rozhodně při tetování spát nenechají. Obecně jsou citlivější místa ve slabinách, tam kde je jemná kůže, přes klouby. Místa jako lokty, kolena, hlava, jsou skutečně citlivější, ale jak moc je zase individuální. Nejednou se mi stalo, že jsme se s lidmi bavili o tom, kde je tetování nejvíc bolelo a měli jsme to třeba úplně naopak. Já mám hodně citlivé nártu, mám problém vydržet tetování, které trvá i směšných 40 minut, ačkoliv na jiném místě vydržím s klidem 4 hodiny. Žebra jsem měla přesně takový, že bych klidně usla. Někdo mi zase říkal, že nárt byl pro něj úplně v pohodě a u žeber myslel, že uteče.

A teď vám prozradím ještě jedno tajemství, spousta lidí, která má hodně tetování, potvrzuje, že čím jsou starší a čím víc toho mají, tím je tetování obecně bolí víc. Znáám lidi, který po tomhle zjištění šli okamžitě na místa, který mají předpoklad být hodně bolestivý. Jednoduše proto, aby je měli za sebou a na bolestivější časy si nechali ty, kde se taková bolest neočekává.

Přiznám se, že mi není blízký přístup lidí, který si nenechají potetovat některá místa kvůli bolesti, i když si tetování na daném místě hodně přejí. Zejména když zatím vůbec netuší, jak to bude bolet. Prostě si jenom přečetli, že to na tomhle místě bolí hodně. Když nějaký obrázek na konkrétním místě chcete, tak zatněte zuby a tu bolest prostě vydržte. Pravděpodobně nenecháte ve studiu vlastní život a pak na sebe třeba budete pyšný, nebo zjistíte, že to nic nebylo. Myslete na to, že každý snášíme bolest jinak. Je to opravdu individuální. Jediný co můžete vy sami udělat pro to, aby to tolik nebolelo, je přijít na tetování správně připravený. Jak? To se dozvíte v následujících kapitolách. Nesmím ale zapomenout na otázku, která je pro řadu lidí bohužel ta nejdůležitější. A tou je cena.

KOLIK TO STOJÍ?

Cena je jedna z věcí, kterou lidi řeší nejčastěji. Z části je to samozřejmě pochopitelné, ale všeho moc škodí.

Na Instagramu najdete profil, který zveřejňuje anonymní konverzace mezi tatéry a zákazníky. Tam poznáte, co je v dnešní době u některých lidí tvrdou realitou. Že jsou lidé, kterým přijde 200 Kč za tetování moc a že jsou tatéři (začínající, pravděpodobně), kteří si tuto částku za vytetování obrázku řeknou. Že lidé žádají, aby na ně a kamaráda byla použita stejná jehla a barva. Nebo že zákazníci bez omluvy nepřichází na termíny. Nic z toho není dobrý.

Ale zpátky k cenám. Ani maličké tetování nestojí u tatéra se zkušeností 200 Kč. To je prostě strašně málo. A očekávat, že vám tatér udělá tetování (i kdyby malé) za takovou částku, je vskutku naivní i na méně zkušeného tatéra. Proč?

Když se budeme bavit o profesionálním tatérovi, za vaším obrázkem pod kůží je toho možná daleko víc, než si myslíte. Nemusím snad říkat, že i on je člověk. Potřebuje někde bydlet, něco jíst a vydělává si na to práci, což je v jeho případě aplikace vašeho tetování. Na samotnou aplikaci musí nakoupit předměty, které k ní potřebuje. Strojek, jehly, barvy, rukavice, dezinfekce a tak dále. Často nic levného, mimochodem. Pravděpodobně platí pronájem v salonu, investuje do dezinfekčních prostředků a celého vybavení nebo odvádí část peněz tomu, komu salon patří, aby to celé zajišťoval on. Na vaše sezení se musí připravit. Pravděpodobně s vámi absolvuje konzultaci a zhotoví návrh, kterým se nějakou dobu zabývá. A to, i když se jedná o malou, ve vašich očích nekomplikovanou věc. Následně vám samozřejmě věnuje svůj čas při samotném tetování. A pak je tu všechno ostatní. Příběh každého tatéra je jiný. Ale pokud to všechno bere zodpovědně, pravděpodobně se toho času kolem nasbírá daleko víc. Snaží se možná zdokonalovat v tom, co umí, třeba se stále učí a to nejen tetovat a být v tom lepší, ale možná i zdokonaluje svou kresbu nebo navštěvuje jiné kurzy, aby byl lepší. Chodí sbírat inspiraci, konzultuje s kolegy a v neposlední řadě někdy odpočívá. Tohle všechno musíte započítat do ceny tetování.

Je naprosto běžné, že hodnota času různých lidí se liší. A tak je i u tatérů logické, že mají odlišné ceny. Mají na to vliv zkušenosti, vzdělání v příslušném oboru, talent, prostředí, ve kterém člověk pracuje, použité nástroje, poptávka po jeho práci, její rychlost a v neposlední řadě výsledek. Každý tatér si navíc cení svou práci trochu jinak. Kvalitní tatér si za ni ale nechá adekvátně zaplatit. A je to v pořádku. Je ale samozřejmě jenom na vás, zda mu příslušnou částku zaplatíte. Jak se říká, každý zboží má svého kupce.

Jsou samozřejmě extrémní a to na obě strany. Dvě stovky za tetování jsou hodně smutnej extrém. A pokud „tatér“ takovou cenu nastaví, je to skutečně o něčem vypovídající. Tak se to prostě pořádně dlouhodobě dělat nedá. Nezaplatíte kvalitní materiály, nezaplatíte vše, díky čemu vytvoříte kvalitní prostředí, a v neposlední řadě nezaplatíte z takové částky ani svůj čas. Hodinová sazba 10 000 Kč/hodinu je ale taky extrém. Znáám skvělý tatéry, který si za svou práci berou oproti jiným směšný částky. A i tak mimochodem od některých zákazníků poslouchají, že jsou drahý. A znám tatéry, který si berou vysoký částky a netetují nic extra. Když si někdo řekne 1500 Kč za hodinu, za kvalitně odvedenou práci, je to naprosto standardní a bude patřit k těm levnějším mezi dobrými tatéry. Nečekejte, že vám kvalitní tatér udělá i tu nejmenší věc za míň než 1000 Kč. Tak to prostě je a je to v pořádku. Každý tatér má minimální sazbu a pod tu se pravděpodobně nedostanete i s úplně maličkým tetováním, které bude hotové za 5 minut. Nebudu se opakovat v tom, co všechno se do ceny tetování započítává. Jsou tatéři, který si berou samozřejmě i vyšší částky za hodinu nebo celek a je to v pořádku. Pravděpodobně si to se svou prací mohou dovolit. Je jenom na vašem zhodnocení, zda jim částku, kterou chtějí za tetování, dáte. Ceny se samozřejmě časem pohybují, jako u všeho. Mnou uvedené částky berte prosím čistě jako orientační.

Prosím, odpusťte si ale různé kreativní nápady, jak tetování zlevnit. Třeba to, že na vás i kamarádka může tatér použít stejnou jehlu i barvu. Nebo že když přijdete s kamarádem a tatér vás stihne potetovat v jedné hodině oba, zaplatíte přeci jenom za tu jednu hodinu. Ne, ne a ne. Taky nechodíte za pekařem, ať vám upeče chleba s moukou od chleba včerejšího. Pokud o tetování od nějakého tatéra opravdu stojíte, našetřete si na něj. V naprosté většině se to absolutně vyplácí.

Tatěři, který začínají, samozřejmě nabízí tetování levněji nebo zdarma. Zní to možná lákavě, často to ale opravdu nestojí za to. Jen kvůli ceně se to skutečně nevyplácí. Tito (zejména domácí) „tatěři“ často navíc nepoužívají kvalitní produkty, nedodržují hygienu a výsledek není takový, jaký byste si představovali. Nehledě na to, že jejich aplikace skutečně zavání zdravotními problémy. Jsou samozřejmě i lidé, kteří k tetování od začátku přistupují maximálně zodpovědně a na kůži někoho jiného si troufnou až potom, co sami sobě potetují obě stehna a výsledek už považují za dobrý. Každý se nějak učil a není nic špatného na tom, když chcete kamarádovi pomoci v tom, aby se zase posunul o kus kupředu. Dělejte to ale vědomě. Nepočítejte se stoprocentním výsledkem, společně vyberte jednoduchý motiv, na který si tvůrce troufá, hlídejte si hygienu a ideálně vyberte místo, na které se dobře tetuje a zároveň ho snadno přetetujete, pokud to bude potřeba.

Možná vás napadá otázka, zda je cena tetování vypovídající o jeho kvalitě. Ano i ne. Slyšela jsem názor, že málokdo má koule na to vzít si velké peníze za práci, za kterou si nestojí. Takže by se podle toho mělo dát soudit. Na stranu druhou, jak i z jiných odvětví víme, cena kvalitu často neurčuje. Někdy prostě člověk platí za značku nebo jméno. Ale měl by daný člověk jméno a značku bez určité kvality? Naproti tomu určitě znáte případy velmi kvalitních věcí, které jsou velmi levné. Prostě proto, že si je tak autor nacenil. Třeba nejede zrovna na vlně ega, ale skromnosti. Obecně se dá říct, že za kvalitní věci člověk zaplatí. A nízká cena o něčem vypovídá. Určitě bych se ale jen cenou neřídila. Stejně jako nekoukáte na kvalitu trička v obchodě jenom podle ceny, ale pravděpodobně si ho prohlédnete, sáhnete na něj, zajímáte se o zemi, kde bylo vyrobeno, a podíváte se na složení materiálu, i u tetování je cena myslím jen jedním z ukazatelů, na kterém by se samo o sobě nemělo stavět.

Co si z toho vzít? Tatéra vybírejte pečlivě a neposuzujte ho jen podle ceny. Dívejte se na kvalitu jeho prací, délku jeho praxe, zkušenosti. Když se pro nějakého tatéra rozhodnete, ptejte se na hodinovou sazbu nebo cenu za tetování jako celek. Zvažte, zda je to pro vás adekvátní, a pamatujte na to, že za všechny věci, které za to stojí, se běžně musí platit. A že za dobré a kvalitní věci se běžně platí víc, než za nekvalitní věci. Také je fajn uvědomit si, že pro každého bude kvalitní a dobré tetování vypadat trochu jinak, minimálně co se vzhledu týče.

PARTNER

TOMÁŠ ŠARAY @tomas_wt

„Ahoj, volám sa Tomáš, som tatér v bratislavskom štúdiu WolfTownTattooCollective. Tetovaniu sa profesionálne venujem niečo cez desať rokov. Zameriavam sa na farebnú a čiernobielu realistiku a surrealizmus.“

Snažím sa, aby každé jedno tetovanie, ktoré tvorím, bolo originálne a jedinečné. To niekedy znamená dlhšiu a náročnejšiu konzultáciu so zákazníkom, ale vo väčšine prípadov nájdeme spoločnú cestu a vytvoríme niečo, s čím sme spokojní obaja.

Na tetovaní je úžasné to, že sprevádza svojho majiteľa už do konca života a stáva sa jeho súčasťou. Táto práca mi dovoľuje byť kreatívnym a zanechať po sebe výraznú stopu v podobe keriek.“

spolupráce
s Jakubem Zítkou

TOMÁŠ ŠARAY

UKLIZENÝ TETOVACÍ SALON

PŘIPRAVENÝ TETOVAČÍ STOLEK

OBSAH

PÁR SLOV NA ZAČÁTEK	7
---------------------	---

CHCI TETOVÁNÍ • 16/55

CHCI TETOVÁNÍ	19
BOLÍ TO.	29
KOLIK TO STOJÍ?	33
CO SI VYTETOVAT A KAM	39
VÝBĚR TATÉRA	45
KDY JE PRO TETOVÁNÍ NEJLEPŠÍ ČAS	53

JDEME NA TO • 56/93

PÁR DNÍ PŘED APLIKACÍ	59
JAK SE TETOVÁNÍ APLIKUJE	63
PÉČE O NOVÉ TETOVÁNÍ	91

CHCI VĚDĚT VÍC • 94/155

CO DĚLAT, KDYŽ SE TO NEPOVEDE	97
CHCETE VĚDĚT	105
ROZHOVOR S BEKUSEM	111
OHLEDNUTÍ IVO VÝBOCHA	121
HANDPOKE VERSUS STROJEK	129
ROZHOVOR S MARTINEM ŠTULEREM	137
TATÉŘI ŘÍKAJÍ...	149

CO SE U NÁS TETUJE • 156/193

CHCI BÝT TATÉR • 194/253

Aneta Cibulková

NETETUJ SE BLBĚ

Fotografie Markéta Šindlerová, Unsplash.com

Redakce Jan Řehoř

Sazba Matěj Barták

Grafická úprava Aneta Cibulková a Matěj Barták

Vydal Pavel Jeřábek – Nakladatelství PLOT, Bělohorská 2,
169 00, Praha 6, www.plotknihy.cz, jako svou 372. publikaci

Tisk Těšínské papírny, s.r.o.

Vydání první, Praha 2020

ISBN 978-80-7428-380-2